

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCLVII. Nimia terrenarum rerum sollicitudo aijcienda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

MEDITATIO CCCLVII.

*Nimia terrenarum rerum sollicitudo
abijcienda. Luc. 12. v. 22.*

PUNCTUM I. Dixitque ad Discipulos (ad omnium
quidem Fidelium, maximè tamen Religiosorum,
voluntariam Paupertatem profitentium, instructio-
nem) *Ideo* (propter priorem similitudinem hominis,
*Qui sibi thesaurizat, & non est in DEVM dives. Luc. 12.
v. 21.) dico vobis: Nolite solliciti esse Animæ vestra, quid
manducetis, neque corpori, quid induamini. Luc. 12. v. 22.*
Rationes autem deponendæ sollicitudinis ejusmodi
Christus adducit sequentes. 1. Quia, qui dedit id,
quod est plus, non negabit id, quod est minus, tan-
quam immemor, aut pœnitens Beneficij. Hinc ait v.
23. *Anima plus est, quàm esca; & corpus plus, quàm vesti-
mentum.* 2. Quia qui providet creaturis irrationabilibus
& vilissimis de necessarijs; qui nimirum crocitantibus
corvis præbet alimentum, & citò arescentibus lilijs
agri vestimentum colorum, is multò magis provide-
bit creaturis rationabilibus. *Considerate corvos, quia
non seminant, neque metunt, quibus non est cella, neque
horreum, & DEVS pascit illos. Quantò magis vos pluris
estis illis? v. 24. Considerate lilia, quomodo crescunt, non
laborant, neque nent; dico autem vobis, nec Salomon in omni
gloria sua vestiebatur, sicut unum ex istis, v. 27. Et v. 28.
Si autem fenum, quod hodie est in agro, & cras in cliba-
num mittitur, DEVS sic vestit: quantò magis vos pusilla fi-
dei? 3. Quia ipsa sollicitudo nostra prorsus est inutilis,
& inefficax. Hinc v. 25. & 26. dicit: *Quis autem vestràm
cogitans**

cogitando potest adijcere ad staturam suam cubitum unum. Si ergo neque, quod minimum est, potestis, quid de ceteris liciti estis? 4. Quia hæc sollicitudo dedecet Fideles majora Bona sperantes, ad majora etiam natos, quam Filios & Hæredes DEI. Unde gentilibus ea relinquendam monet. v. 30. *Hæc enim omnia gentes mundi quærunt.* 5. Quia DEVS tanquam amantissimus Pater scit, potest, & vult, Filijs suis de necessarijs providere. *Pater autem vester scit, quoniam hi indigent.* v. 30.

PUNCT. II. *Veruntamen quærite primum Regnum DEI, & Justitiam ejus: & hæc omnia adicientur vobis.* v. 31. Hanc unicam vult DEVS esse sollicitudinem nostram, nempe ut Regnum DEI intentione & executione omnium actionum nostrarum quæramus. *Quia complacuit Patri vestro, dare vobis Regnum.* v. 32. Et ut pro hoc obtinendo quæramus Justitiam ejus, quâ nempe ipsum promeremur, & quâ Cælites imitemur. Hanc Justitiam petere Christus nos docuit quærere, his Orationis Dominicæ verbis: *Fiat Voluntas tua, sicut in Cælo, & in Terra.*

PUNCT. III. *Facite autem vobis sacculos, qui non veterascunt, Thesaurum non deficientem in Cælo: quò fur non appropriat, neque tinea corrumpit. Ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit.* v. 33. Non tantum itaque quæramus Regnum DEI, sed etiam Thesauros in eodem Regno, qui nec oblivione veterascunt, nec clam auferri, nec corrumpi possunt. Tales Thesauri sunt Bonorum Operum Merita, quæ semper integra nobis manent. Hos Thesauros æstimemus præ bonis terrenis, sive necessarijs, sive non necessarijs, ut illos præ istis amemus. Ubi enim Thesaurus noster est,

per intellectum repositus, ibi & cor nostrum erit; quia eò per cordis & voluntatis affectum feremur.

MEDITATIO CCCLVIII.

*Lumbis Præcinctis, & Lucernis
ardentibus, Preparatio ad Mortem designatur.*

Luc. 12. v. 35.

PUNCTUM I. *Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris, & vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptijs, ut, cum venerit, & pulsaverit, confestim aperiant ei.* Luc. 12. v. 35. Postquam Christus Discipulos suos à solitudine rerum temporalium dehortatus fuerat, adhortatur illos hac similitudine ad solitudinem Rerum Æternarum, felici morte obtinendarum: & ad eam obeundam ita vult esse paratos, quemadmodum, qui lumbos præcinxit, est paratus ad ambulandum sine impedimento, quod pedes vel retardare, vel etiam ad lapsum implicare solet, præsertim quando sursum ascendendum est. Itaque qui pedes, id est, affectus suos ab omni re terrena, voluptate, honore, conversatione, & amicitia humanâ &c. liberos habet, & hæc omnia statim deserere paratus est, memor, quòd in Cælo longè majores Honores, Voluptates, Divitiæ, Amici &c. acquirantur, nec ulla morte amplius tollantur, ille lumbos jam habet præcinctos, & expectat Christum, è Nuptijs Cælestibus ad se redeuntem, ac comitandum ad illud grande conclave, ubi vigilantibus Servis Cænam Magnam instruet, & transiens ministrabit. Alius adhuc necessarius mo-
dus